LINDA LIETAVOVÁ

SLOVÁ, KTORÉ NEPADLI

LINDA LIETAVOVÁ

SLOVÁ, KTORÉ NEPADLI

Slová, ktoré nepadli
Linda Lietavová

© Linda Lietavová, 2026
v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Redakcia: Kamila Pribišová
Jazyková korektúra: Zuzana Kasáková
Obálka a grafická úprava: Miroslav Kulich

ISBN (brož. väzba) 978-80-570-8029-9
ISBN (EPUB) 978-80-570-8031-2
ISBN (MOBI) 978-80-570-8032-9
ISBN (PDF) 978-80-570-8030-5

Pre každého,
kto sa snaží prepísať svoj príbeh.
Pretože jedine ty to dokážeš.

Nikdy v seba neprestávajte veriť. Rozprávajte a ukážte svoj skutočný príbeh, ktorý Vám život píše, bez ohľadu na to, aké ťažké to je. Pretože práve tie kapitoly života, ktoré by ste najradšej preskočili, robia váš príbeh špeciálnym.

L

KAPITOLA PRVÁ

„Pamätám si na tie dni, rána a hlavne večery, ktoré som trávila zavretá vo svojej izbe a premýšľala som nad tým, či aj zajtrajšok bude rovnaký ako dnešok. Boli to dni, keď som nepociťovala nič iné len strach z toho, že budem navždy uväznená v tele, ktoré mi vzalo radosť zo života. Zvláštne však je, že si môžem pamätať na všetko zlé, čo sa stalo, no keď sa ma opýtate na deň, keď som sa od tej bolesti úplne odmlčala, ten mi Boh radšej z pamäti vymazal, lebo vedel, že už sa viac nedokážem trápiť pre to, že ma nikto nepočúva. Keď som hovorila, nikto sa nepozrel. Keď som mlčala, nikto si to nevšimol. A tak som sa jedného dňa prestala pokúšať byť vôbec vypočutá.“

Laura

Mala som tú česť spoznať Lauru. Dievča, ktoré prešlo ťažkými vecami a napriek tomu sa odvážilo dôverovať mi tak veľmi, že mi rozprávalo o svojich pocitoch a zážitkoch. Chcelo, aby sa jej príbeh dostal medzi ľudí a aby im ukázal, aký veľký rozdiel môže byť medzi počúvaním a skutočným pochopením.

Príbeh, ktorý vám teraz rozpoviem, je Lauriným skutočným príbehom. Je príbehom o sile slov, o bolesti, ale aj o nádeji. Pretože ak chcete skutočne pochopiť niekoho, kto sa vám chce zdôveriť, musíte sa do jeho rozprávania vžiť ako telom, tak aj dušou a pozorne počúvať každú jeho vetu.

KAPITOLA DRUHÁ

Laura je mladé dievča, ktoré sa odmala snaží nájsť a pochopiť podstatu života. V čase vydania tejto knihy stále študuje na strednej škole a stojí len krôčik od úplne novej kapitoly svojho života. Vysoká škola. Slová, ktoré ju strašia zakaždým, keď ich niekto spomenie.

Už ako dieťa bola veľmi šikovná. V škole prechádzala na samé jednotky a dvojky, aktívne sa zapájala do školských aj mimoškolských aktivít a rodičia na ňu boli veľmi hrdí. Milovala umenie a hodiny výtvarnej pre ňu boli menším únikom z reality. Vyrastala na dedine, takže všetky deti zo školy a z okolia poznala. Tvorili veľkú partiu, ktorá sa každý deň stretávala v škole aj mimo nej. Od rána do noci. Užívala si chvíle detstva a jej jediným problémom bol čas, keď musela ísť domov a nemohla sa ďalej hrať. O tom peknom by som mohla písať veľmi dlho, ale je všetko také ružové, ako sa zdá? Ja odpovedám, že nie, a rada vám to vysvetlím.

V rozprávkach sa veľmi často spomína boj dobra so zlom, pričom vždy vieme, aký koniec môžeme očakávať. V skutočnom živote je to však inak a ani Laurin príbeh nebol výnimkou. Nevedela, aké prekážky sa jej dostanú do cesty v rokoch, počas ktorých sa bude meniť a rásť.

V jej príbehu sa budú spomínať láska, nenávisť, radosť, ale aj traumy, pri ktorých človek nechce veľmi zachádzať do detailov. Ale občas jediné, čo sa dá urobiť, je hovoriť o tom.

A Laura konečne dostala možnosť rozpovedať svoj príbeh práve vám, ľuďom, ktorým chce pomôcť aspoň tým, že bude hovoriť o niečom, na čo vy stále ešte len zbierate odvahu.

KAPITOLA TRETIA

Laurina mamina pri nej stála a vedela o každom probléme, ktorý sa jej v živote dial. Vždy bola tá, ktorá na nej v prvej sekunde videla, že niečo nie je v poriadku, a snažila sa to vyriešiť. Zároveň bola tá, ktorá pri Laure stála, keď sa snažila vysloviť prvé slová či spraviť prvý krôčik. Bola tu vždy, keď ju Laura potrebovala, aj keď sama nepoznala odpovede na všetky problémy. Stačilo, že bola s ňou.

„Moju lásku upúta dobré srdce ženy viac ako jej pekná tvár."

William Shakespeare

Keby človeka mala vystihovať jedna veta, Laurinu maminu by vystihovala práve táto. Nielenže je nádherná, ale hlavne má dušu jemnú ako anjel. Mama je láska, ktorá nekladie podmienky, ktorá zostáva aj vtedy, keď sama nemá síl nazvyš. A ak sme dnes tým, kým sme, je to preto, že v nás verila aj vtedy, keď sme to my sami nedokázali.

Osobne si myslím, že aj tie maminky, ktoré na vás pozerajú z neba, vedia, že na zemi nechali silného a odvážneho človeka, ktorý sa nikdy nevzdá a bude bojovať. Sú hrdé na každé dobré rozhodnutie, každý úspech a každý čin, ktorým ich deti šíria dobro ďalej. Nezabúdajte preto na tento odkaz, a nech sa vám v živote deje čokoľvek, spomeňte si na ňu a na to, že je na vás naozaj pyšná a priala by si, aby ste za seba bojovali.

Samozrejme, vynechať nemôžeme ani Laurinho ocina. Nie každý má šťastie na otca – mať ocka, ktorý vás miluje a spraví pre vás prvé aj posledné. Muža, pre ktorého budete doživotným dieťaťom, jeho malou princeznou alebo malým princom. Boli dni, keď Laura sama nechápala, čo jej ocino robí a prečo to vlastne robí, ale čím je staršia, tým viac si uvedomuje, že dôležitým pravidlom v živote je neobhliadať sa do minulosti a sústrediť sa na prítomnosť. Miluje svojho otca. Je pre ňu všetkým a každým dňom je vďačná za to, čo vďaka nemu a mamine má.

Poslednými blízkymi členmi Laurinej rodiny sú jej starí rodičia. Má to šťastie, že má stále dve starké a dvoch starkých, ktorých neskutočne miluje. Ako prvorodené dieťa, dcéra a vnučka bola pre nich vždy tou najväčšou hviezdou. Podporujú ju na každom kroku a sú vďační za to, akú vnučku majú. Laurin starký je pre ňu obzvlášť veľkou životnou inšpiráciou. Je to človek, ktorý ju od detstva viedol k tomu, aby sa vždy vedela postaviť sama za seba, aby dokázala bojovať s chladnou hlavou a aby sa nikdy nevzdala svojich snov. Každý deň jej dáva životné lekcie o tom, ako sa postaviť krutej realite života čelom, a Laura si až teraz po dlhých rokoch uvedomuje, čo tým všetkým vlastne myslí a prečo to vôbec robí. Je tu pre ňu v časoch, keď je zasnívaná a zabúda sa držať nohami pri zemi, keď jej do života príde ťažká skúška a ona nevie, či ju sama zvládne.

A jej starké? Ach, čo si tu budeme rozprávať, sú pre ňu ako druhé mamy. Laura im vďačí za to, že z nej spravili takú úžasnú ženu, ktorou teraz je. Za to, že jej ukázali, ako to vo svete žien naozaj chodí a, samozrejme, aj za to, že čokoľvek mohli, obetovali práve jej.

Až po mnohých rokoch si uvedomila, že sama vlastne nikdy nebola a ani nie je. Rodina je pre Lauru všetkým, čo má. Nech sa v jej živote dialo a deje čokoľvek, vie, že oni tam pre ňu vždy budú.

A aj keď nie každý má to šťastie zažiť takú podporu a lásku, akých sa dostalo Laure, tento príbeh nám pripomína niečo dôležité: rodina a blízki nemusia byť vždy len tí, komu sa narodíme a s kým žijeme. Môžu to byť ľudia, ktorí nám podajú ruku, keď sa cítime stratení, ktorí v nás veria aj vtedy, keď sami pochybujeme. Ak týchto ľudí vo svojom rodinnom okruhu nemáte, stále môžete nachádzať svetlo a oporu vo svojich priateľoch, ktorí sa pre vás môžu stať pravou rodinou. Každý si môže sám vybudovať rodinu, ktorá ho podrží, naučí milovať a postaviť sa životným skúškam. Aj bez dokonalého začiatku sa dá dospieť ku krásnemu koncu, keď dokážeme milovať a byť milovaní zároveň.